

"Hist, hvor vejen slår en bugt"

H. C. Andersen (1829)

		1	2	1	2	
Vers 1	Hist, hvor vejen slår en bugt, ligger der et hus så smukt. Hist, hvor vejen slår en bugt, ligger der et hus så smukt. Væggene lidt skæve stå, ruderne er ganske små, døren synker halvt i knæ, hunden gøer, det lille kræ, under taget svaler kvid're, solen synker og så vid're.	C C C C D ⁷ D ⁷ D ⁷ D ⁷ C C C		C G ⁷ C G ⁷ G/d G/d G/d G C F G ⁷		
Vers 2	I den røde aftensol sidder moder i sin stol. I den røde aftensol sidder moder i sin stol. Kinden luer dobbelt rød, barnet har hun på sit skød, drengen er så frisk og sund, æblekinden rød og rund, se, hvor hun i spøg ham banker på de søde pusselanker!	C C C C D ⁷ D ⁷ D ⁷ D ⁷ C C C		C G ⁷ C G ⁷ G/d G/d G/d G C F G ⁷		
Vers 3	Katten står og krummer ryg, men forstyrres af en myg. Katten står og krummer ryg, men forstyrres af en myg. Barsk han den med poten slår og igen som hofmand står, moder klapper barnets kind, se, hvor sødt det sover ind, drømmer om de engle smukke i sin lille, pæne vugge.	C C C C D ⁷ D ⁷ D ⁷ D ⁷ C C C		C G ⁷ C G ⁷ G/d G/d G/d G C F G ⁷		